

PLAGIZÁLÁS

PÁRATLAN OLDAL - LII. évfolyam 20. szám, 2008. május 16.

némi dilettantizmussal fűszerezve

Azt mondta egyszer egy - azóta tanítványai sorából kitagadott, de nekem továbbra is kedves - tanárom, hogy akkor leszek majd nagy és elismert, ha már lopnak tőlem. Ami a lopást illeti, az már bekövetkezett. Hogy ez valóban nagyságot és elismertséget takar-e, abban már egyáltalán nem vagyok biztos, de amit leírok, abban igen.

Személyemet ez idáig még elkerülte Földi Pál "aktív hadtörténelmi működése", de számos más szerzőhöz - így pl. M. Szabó Miklós nyugállományú altábornagy, az MTA levelező tagja - hasonlóan én sem kerülhettem el a "sorsomat".

Egy e-mailben hívták fel a figyelmemet arra, hogy megjelent Földi Pál Horthy tábornokai című könyve (Anno Kiadó, MMVII., h. n., é. n.), amely gyakorlatilag A magyar katonai felső vezetés 1938-1945. Lexikon és Adattár (Ister Kiadó, 2001, illetve 2003, Budapest) című hibátlannak nem tekinthető kötetem "sajátos változata". Egy ismerősöm meg is vásárolta számomra a kötetet az egyik élelmiszerboltban (1500 forintot fizettem érte), és így személyesen is meggyőződhettem a "lopásról", de még inkább a dilettantizmusról.

Mert minek nevezzem azt, ha valaki a néhány soros életrajzokat "tábornoki monográfiáknak" nevezi. Ha valakinek fogalma sincs arról, hogy az egykori hadapródiskolák nem altiszteket, hanem tiszteket képeztek. Ha nem tudja, hogy a hadapródmester nem azonos a hadapród-tiszthelyetessel. Ha nem tudja, hogy 1938-ban nincs vezérőrnagyi rendfokozat, hogy a pécsi 4. vegyesdandárnak 1938-ban (akkor még nem IV. hadtest) gyalogsági parancsnoka van és nem gyalogsági tábornoka. A Militärverdienstkreuz III. Klasse (magyarul: III. osztályú Katonai Érdemkereszt) nem "fordítható vissza" "Ver Dienst"-nek. Ha nem tudja, hogy vitéz Kiss János nyugállományú altábornagyot nem a Nemzeti Számonkérő Szék ítélte halálra, hogy soha nem tanított a kőszegi "katonaiskolában". Hogy nem 1944. december 18-án végezték ki, hanem 1944. december 8-án (más adatok szerint december 12-én). Hogy nincsenek "tábornoki rangban lévő törzsorvosok" (mert a "törzsorvos" rendfokozatot jelentett egykoron, az őrnagynak felelt meg). Akinek a neve előtt a dr. jelző szerepel, az még nem biztos, hogy orvos, mert lehet hadbíró is. (Lásd a Földi Pál által orvossá "változtatott" hadbíró vezérőrnagyot, Leventeújlárá Nándort!)

Természetesen lehetnék boldog is, hiszen az általam nem ismert szerző - a Hadtörténelmi Levéltárban, illetve a Hadtörténelmi Könyvtárban kutatóként, látogatóként nem tudnak róla - többek között azt írta: "Jóllehet, a legavatottabb reprezentáns, Szakály Sándor tiszteletreméltó objektivitással több könyvében (...) feldolgozta a témát...", illetve "...akinek a gyűjtőmunkáját felhasználtam" - általam lefordítva: fentebb jelzett könyve adatainak úgy 85 százalékát átírva most közreadtam -, én mégis szomorú vagyok. S hogy miért? Mert úgy véltem, hogy sem 2007-ben, sem korábban, sem később nem lehetséges Magyarországon (sem) más munkáját, az abban szereplő adatokat a "vizsgált" korszak és a magyar hadtörténelem tökéletes ismeretének hiányában "némileg megfejtve", szemérmetlenül saját név alatt megjelentetni. Tévedtem. Ebben az országban, "a mi kis Magyarországon" azonban úgy látszik, mindent lehet. Lehet ilyen "kutató, szerzői tevékenység" után büszkén viselni például az ezredesi rendfokozatot, mert amint a könyvből megtudtam, Földi Pál ezredes.

A fentebb leírtak után a kérdésem már csak az lehet: vajon melyik korszakban - Magyar Néphadsereg?, Magyar Honvédség? - lett ezredessé? Mert abban a korszakban, amelynek katonai vezetőiről "tábornoki monográfiákat" írt, az ezredesi - bár gyaníthatóan ilyen felkészültséggel még a századosit sem érte volna

el - rendfokozatáról való azonnali lemondásra szólították volna fel ilyen tevékenysége után, megelőzendő annak "hivatalból történő megvonását". Igaz, az "egy régi, gonosz korszak" volt, csak egy kicsit jobb erkölcsökkel a napjainkban tapasztalhatóknál!

Szakály Sándor